

۵۸۱

کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی

۵ سنا

البرالمعسر
ق ١

٥٤
٥٣
٥٢
٥١
٥٠
٤٩
٤٨
٤٧
٤٦
٤٥
٤٤
٤٣
٤٢
٤١
٤٠

٥١٧
١٧٨٩

قطع :
تعداد صفحه :
تعداد جلد :
زبان :
موضوع :

نام کتاب :
مؤلف :
مترجم :
مصحح :
ناشر :
تاریخ انتشار :

البر المفسر جعفر بن محمد المحمدي

نام
 مؤلف
 مترجم
 مصحح
 ناشر :
 تاریخ

رسالة در کونین
۵۸۱
۱۴۷۱۹/

10170

و متصل است به قدس قرابم و هم بعد است پس معلوم شد
 که مرکز اول که اجتماع است بخیر است و دوم سعد و ششم کس
 و چهارم سعد و پنجم کس و ششم سعد و هفتم کس و هشتم سعد
 پس صورتش اینست که ملود میشود

۱۶۷۸۹

باز
 عا
 د
 ا
 ن

چهار مثلثه بجاء قرآن بود بوسطه مسیه اما قرآن عظمی که جعفر بن
 کتند اندر اول جمل و مثلثات وی دوازده اند نور و
 وی سینه بار اندر جونا و مثلثات وی دوازده بار اندر سر طاق
 و مثلثات وی سینه بار جعفر دوازده بار قرآن کتند برین گونه
 کتند صد و چهار قرآن حاصل آید دوازده هزار و هشتصد و شصت
 سال این قرآن عظمی باشد اما قرآن کبری آن باشد که اندر چهار
 مثلثه قرآن کتند جعفر انش و خاک و بالی و آبی و این جعفر
 باشد اندر مدت نصد و شصت سال قرآن و سطران آن باشد
 که اندر یک مثلثه قرآن کتند دوازده بار و این قرآن دویست
 و جمل سال باشد اما قرآن صغری آن باشد که جعفر قرآن کتند
 یکبار و این اندر مدت بیست سال نقصان کسری و این قرآن
 صغری خوانند اما کتابه قرآن عظمی آن باشد که بکر در اهل عالم
 جعفر و جلاله ملها همه در یک کون شود و موضع کرمه بر شود و
 سید کرم شود و در بابا با آن کفو و مایان دریا و طوفانها عجایب
 در عالم بدید آید و شهر مبارک ویران گردد و ویران آبادان شود
 صوتمها مردمان از عالمی محالی شود و زرافا و خط و بلوغت و
 و سیرت خلایق همه بگرد و و جمل چهار بابان و و جوشش همه
 دوازده سال

چهار

چهار مثلثه بجاء قرآن بود بوسطه مسیه اما قرآن عظمی که جعفر بن
 کتند اندر اول جمل و مثلثات وی دوازده اند نور و
 وی سینه بار اندر جونا و مثلثات وی دوازده بار اندر سر طاق
 و مثلثات وی سینه بار جعفر دوازده بار قرآن کتند برین گونه
 کتند صد و چهار قرآن حاصل آید دوازده هزار و هشتصد و شصت
 سال این قرآن عظمی باشد اما قرآن کبری آن باشد که اندر چهار
 مثلثه قرآن کتند جعفر انش و خاک و بالی و آبی و این جعفر
 باشد اندر مدت نصد و شصت سال قرآن و سطران آن باشد
 که اندر یک مثلثه قرآن کتند دوازده بار و این قرآن دویست
 و جمل سال باشد اما قرآن صغری آن باشد که جعفر قرآن کتند
 یکبار و این اندر مدت بیست سال نقصان کسری و این قرآن
 صغری خوانند اما کتابه قرآن عظمی آن باشد که بکر در اهل عالم
 جعفر و جلاله ملها همه در یک کون شود و موضع کرمه بر شود و
 سید کرم شود و در بابا با آن کفو و مایان دریا و طوفانها عجایب
 در عالم بدید آید و شهر مبارک ویران گردد و ویران آبادان شود
 صوتمها مردمان از عالمی محالی شود و زرافا و خط و بلوغت و
 و سیرت خلایق همه بگرد و و جمل چهار بابان و و جوشش همه
 دوازده سال

دوازده سال

و خداوند از سزای سلاخ و سخن گفتن شرعها و مذمبهها و دیانت و این
 سبب افکاران حب اندر میان مردمان و مخاطره و وزیرا و
 اشتداف و قوت گرفتن خداوند از سزای سلاخ و غیر گفتن
 الاثام حب خصوصاً در عهد مشرق و کثرت زحمات و مشغول
 در حمل دلاالت کند بر بنگوی حال زبان و بیدار نگاها و
 آمدن فرزندان و صلاح کار زبان و راستی و امانت مردمان
 و غیره گفتن زبانه و جامها و کتاکر هوا و کثرت عطار و خوشن
 در حمل دلاالت کند بر بیدار آمدن علم توحید و بیدار گفتن
 حقیقت و غیره گفتن صنعتها و سود یافتن مردمان از
 از تجارتها و بیدار آمدن خرد و عقل و تمیز در میان مردمان و
 طلب کافه حق و عین گفتن کاتب و الت و افاقان و
 کتاکر هوا و آمدن به صبا و الله اعلم قلمشما و مشغول
 حمل دلاالت کند بر کتاکر هوا و بنگوی حال مردمان و فرائض
 نعمت و آمدن خبر فاراست و امانت و صیانت در میان مردمان
 و اینها را قلمش زحمات و مزج در حمل دلاالت کند بر بیدار
 ابر و بارانها بسیار و زیارتی کوسند از و بیدار نگاه و بیدار
 سال و بیدار آمدن بخور از زبان و بیدار شدن اصل فساد

و زبان

و زبان بلامه و منازعت در میان خداوند از سزای سلاخ و طرب و اصل
 افکاران بفساد مایل شوند و کثرت عطار و مزج در حمل دلاالت کند
 بر قوت اهل سلاخ و خلاف و منازعت میان مردمان و
 بیدار شدن دروغ و بر مبر کردن از جمعیت و راستی و
 خیانت کردن و دروغ گفتن صنایع و تار یک شدن معا
 و آمدن رعد و برق و غلبه در زبان و تار اینها را قلمش
 شدن کاروانها و ظهور فتنه و آشوب در عهد مشرق خاصه
 میان اهل سلاخ و بیدار از و تجارت و عوام الناس قلمش
 و مزج در حمل دلاالت کند بر کرم هوا و فتنه و تشویش اندر
 میان مردمان عوام قلمش زحمات و عطار در حمل دلاالت
 کند بر بنگوی حال دیران و ضاعان و تجارت و رغبت کردن
 مردمان به طرب و تغیر معا و رعد و برق و باران خوشن
 هوا قلمش زحمات و مزج در حمل دلاالت کند بر خوشن معا و بنگوی
 ابر و بارانها بسیار و زیارتی کوسند از و بیدار نگاه و بیدار
 مشغول قلمش زحمات و عطار در حمل دلاالت کند بر بیدار
 مکانیت و رفتن بنگان و جاسوسان و طلب کردن اخبار
 ملوک و تجسس احوالها **الثور** قلمش مشغول و حمل در عهد

دلاالت کند بر زیارتی مال و جاه صنایع و دما قین و بر زیارتی
 جواهر بایان و صنعتها و رعیت مردمان در کثرت و زیارت و ارجان
 کردن و بنگوی حال نبات و صلاح حال مردمان و اینها
 و فرائض نعمت و مواظبت میان مردمان در حاجت جنوب
 قلمش مزج و حمل در عهد دلاالت کند بر تبار گفتن
 اهل صلاح و بر خاستن فتنه و تشویش و بدین احوال
 بر بنگان و سباه سپاهان و کثرت شدن آلت و حب
 و آمدن رعد و برق و تار یک هوا و غلبه شدن سحر و آتماه
 شدن غلها و بیدار آمدن فسادها اندر نبات و بیدار آمدن
 کرم و ملخ از غلها و کرم دواب قلمش زحمات و حمل در عهد
 دلاالت کند بر بیدار ابر و بارانها و بنگوی حال نبات
 و دلاالت و زیارتی گا و کوسند و بیدار زبان و نبات از عهد
 حال خداوندان طرب قلمش عطار و مزج در حمل دلاالت
 کند بر عداوت و خصومت اندر میان عوام و خوشن کثرت
 و کثرت و غار و تار یک شدن معا و بر سیاه و رعد و برق و باران
 بسیار قلمش زحمات و حمل در عهد دلاالت کند بر ابر و باران و بنگوی
 حال نبات فرا رسیدن علما و بکثرت گا و کوسند

قلمش

قلمش مزج و مشغول در عهد دلاالت کند بر فتنه و تشویش
 بیدار آمدن در اندر میان اشتداف و خطر یافتن بر عهد
 سلاخ و کتاکر هوا و زیارتی شدن کثرت قلمش زحمات و مشغول
 در عهد دلاالت کند بر زیارت شدن صلاح عوام و راستی
 و صیانت و امانت و بیدار عقد و نگاه و بار بای زبان
 و آمدن فرزندان و مشغول مردمان و رغبت کردن به کثرت
 و مواظبت جامها و بنگوی قلمش عطار و مشغول در عهد
 دلاالت کند بر بیدار آمدن راستی باز گمان و بنگوی و اینها و
 خوشن حال صنایع و کثرت اهل کتاب و قلمش زحمات و مشغول در
 دلاالت کند بر بنگوی حال مردمان و فرائض نعمت و زیارت
 شدن گا و کوسند و افکاران اخبار خوشن و مواظبت و قلمش
 قلمش مزج و مشغول در عهد دلاالت کند بر راستی و بنگوی
 حال خداوندان طرب و مغنیان و رعیت کردن مردمان
 بخور و زیارت و بیدار میانها از کثرت و خوشن و آفت زبان و
 کثرت و بیدار زبانها و مزج و بیدار کثرت هوا قلمش عطار
 و مزج در عهد دلاالت کند بر راستی شدن دروغ و زیارت
 باز گمان و دلاالت خوشن خداوند از سزای صنایع قلمش مزج در عهد

و این وسیع و خشک معادل مشغول زمان و انباران و کسب و تحصیل
 دالت کند بر ابر و بارانها و باران شدن ابرها و بیکسانی که بر سر سلطان
 منسوب باشند و کسب و تحصیل و دالت کند بر وقت و بیکسانی که بر سر سلطان
 و ظفر یا قن اهل شریعت و نبوت و ظهور شدن سوار جیبان و امداد
 نسل و در حال امداد سلاح و کسب و تحصیل و مشغول بر سر سلطان دالت
 کند بر بیکسانی حال اشرف و سعادت و زرا و خدایان و بیکسانی
 شاهی اندر میان مردمان و رغبت کردن بکار و ظهور و طبع و ظاهر
 شدن صلاح و بیکسانی که منسوب بر سر سلطان باشند و کسب و تحصیل
 و مشغول دالت کند بر بیکسانی علم حقیقت و رغبت کردن مردمان
 بدانش و زیارت شدن خود و عظم و روانه کار بخار و منفعت امداد
 و امان و کسب و تحصیل دالت کند بر بیکسانی حال عامه و فراخ
 نعمت و موافقت میان مردم و کسب و تحصیل و مشغول دالت کند بر
 دروغ گفتن مردمان و فسق و فجور و بی شرمی و بی حیایان و ظهور
 نفاق و آمدن باران و بیدار آمدن مع و نیکو و کسب و تحصیل و مشغول
 دالت کند بر دروغ گفتن مردمان و افکاران اخبار را و ضعف و نشانه
 شدن راهها و قوت در دال و نزال مردم و کسب و تحصیل و مشغول دالت
 کند بر بیکسانی حال عامه و نشوین و عوفا و بیرون آمدن بر اصحاب سلاح

و در مشغول کنای که مشغول باشند بر سر سلطان و کسب و تحصیل
 و زهره دالت کند بر بیکسانی حال دیران و خداوند و کسب و تحصیل
 منفعت و بازگشتان و روانی بشیرا و خیر بدین زندها و
 جامه، مرتفع و کسب و تحصیل و زهره دالت کند بر بیکسانی حال مردمان
 عامه و رغبت کردن مردم بطرب و طهو و بیکسانی حال عیال
 و صاحب خیران و رسولان و کسب و تحصیل و مشغول دالت کند
 بر بیکسانی دالت کند بر بیدار آمدن باریک شاهی و بیکسانی
 مشرف خاصه در اقلام رابع بارسم بیکسانی مملکت و بیکسانی
 و انتفال ملک و زیارت کردن بیکسانی و بیکسانی و بیکسانی
 مردمان این نرا و کسب و تحصیل و زهره دالت کند
 بر بیکسانی و نشوین افکاران اندر ناحیه مشرق و حیدر اقلیم
 رابع و بیکسانی سببها و غلبه بیکسانی و قوت کار اینان و
 ظفر یا قن بر عدد و کسب و تحصیل و زهره دالت کند بر
 خصوصیت میان زبان و مردمان و کسب و تحصیل دالت کند
 مشغول امداد و کسب و تحصیل سلطان و کسب و تحصیل و زهره
 دالت کند بر دشواری عیش و نهار و بیکسانی حال ضاعان و دالت
 مشغول امداد اقلیم و کسب و تحصیل و زهره دالت کند بر بیکسانی حال

عامه و بیکسانی کارها و در مشغول مسافران و منازعت میان مردمان
 کند بر بیکسانی و کسب و تحصیل دالت کند بر افکاران حرب اندر ناحیه
 نزدیکان و ظفر یا قن بیکسانی بر اهل اقلیم و کسب و تحصیل و مشغول
 مشغول دالت کند بر بیکسانی حال بیکسانی و خادمان و کسب و تحصیل
 عطا و مشغول دالت کند بر بیکسانی حال عامه و بیکسانی خدایان
 فضل و غنیه و داشتن اینان و کسب و تحصیل و مشغول دالت
 کند بر بیکسانی حال عامه و سعادت کنای که منسوب
 باشند و کسب و تحصیل و مشغول دالت کند بر منازعت
 زنان ملوک و ظاهر شدن فساد و زنا و بیکسانی و کسب و تحصیل
 و مشغول دالت کند بر نشوین و فساد و منازعت اندر میان
 دیران و خداوند و کسب و تحصیل و ظفر یا قن بر اهل فضل و دالت
 مشغول ضاعان و اهل نام و کسب و تحصیل و مشغول دالت کند بر بیکسانی
 بسیار افکاران از جانب سلطان و بیکسانی و بیکسانی و بیکسانی
 خیران و بیکسانی بیکسان بشیرها و کسب و تحصیل و زهره دالت
 بر بیکسانی حال دیران و منفعت بازگشتان و بیکسانی و بیکسانی
 خوش و کسب و تحصیل و زهره دالت کند بر بیکسانی اخبار
 خوش از جانب ملوک و بیکسانی و بیکسانی و بیکسانی و بیکسانی

در بیکسانی
 حال مان ملوک **الفصل** و کسب و تحصیل و زهره دالت
 کند بر بیکسانی کنای که در علم نبوت و شریعت و کسب و تحصیل و مشغول
 و مخالفان، نوا و ظاهر کردن و غلبه و قوت کنای که بیکسانی
 منسوب باشند و کسب و تحصیل و زهره دالت کند بر بیکسانی
 مشغول دالت کند بر عدد و بیکسانی و کسب و تحصیل و مشغول
 نبات و نیکو شدن معادل و نشوین افکاران در جانب
 جنور و بیکسانی حال کسب و تحصیل و زهره دالت کند بر بیکسانی
 عطا و مشغول دالت کند بر بیدار آمدن جنورها و کسب و تحصیل
 و قوت کوفتن طلسمات و بیکسانی و بیکسانی و بیکسانی و بیکسانی
 دالت کند بر بیکسانی حال عامه و بیکسانی و بیکسانی و بیکسانی
 و کسب و تحصیل و مشغول دالت کند بر بیکسانی حال اشرف و خداوند
 و بیکسانی کار دیران و دالت مشغول ضاعان و منازعت اهل سلاح
 و صعب کار خضا و ابید و کسب و تحصیل و مشغول دالت کند
 بر بیکسانی حال اشرف و سعادت کنای که بیکسانی و بیکسانی و بیکسانی
 باشند و کسب و تحصیل و زهره دالت کند بر بیکسانی حال زنان و
 زینت و دالت مشغول اهل طرب و کسب و تحصیل و مشغول دالت کند
 بر بیدار آمدن جنورها و بیکسانی و قوت کوفتن طلسمات و بیکسانی

دالت کند بر بیکسانی حال عامه و بیکسانی و بیکسانی و بیکسانی و بیکسانی

برف و باران و بید آمدن سالی در میان و غنا جانان
و کس عطار در جمل دلائل کند بر بارها مخالف و آمدن
برف و باران و سرما و صافن حیلت مردم بایکدیگر و بری
حال صناعان و کس ماه و زحل در جمل دلائل کند بر عصر هوا
و ابر و باران و برف و سرما و کس مرهم و مشهوری در
جمل دلائل کند بر اعتدال سو و منازعت میان اشراق
و مشهور شدن خداوند سر حق و اهل تعبد و حقت بازی
بدان زمان بدین و کس نهی و مشهوری دلائل کند بر سکون
حال زنان و خردمان و موافقت اهل شایان با بیان
و دها قیل و اعتدال هوا و کس عطار و مشهوری دلائل کند
بر طغیان فتن خداوند کلام بر اهل شریعت و سکون کار
دوران و منعت از بیان و خداوند در دولت و کس
و مشهوری دلائل کند بر سلفی مسافران و رسیدن مقصود
و سکون حال سگان و کس نهی و مشهوری دلائل کند بر صاف
و شای خداوند بر سلاج و عزیز کردن بندگان خصوصا
کنندگان و بید شدن ابر و مین و آمدن برف و باران
و کس عطار و مرهم دلائل کند بر ماضی آنها و جوب

و اخبار از ارجیف و اعتدال هوا و کس عطار و مشهوری دلائل کند
و اند و مردم و رجعت و خداوند سلاج و کس عطار و رجعت
دلائل کند بر سکون حال بازگانان و بید آمدن مین و باران و اعتدال
هوا و خشکی و این نیز مردم مان بایکدیگر و مشهوری و شایان کردن
و کس ماه و رجعت دلائل کند بر سالی و بید آمدن
ابر و باران و سلاج و عطار دلائل کند بر عصر هوا و سلفی مسافران
و بازگانان و موافقت اهل شایان با بیان و کس عطار در دلائل
کند بر سکون حال مردم مان و فتن یا فتن و سکون حال مردم مان
بیان و زیارت شدن آنها اندر چشم و جامها و میل مردم بر
ادای کردن و بید آمدن آنها العوان و سعادت کسان
که بدو منسوب باشند و مشهوری دلائل کند بر بید آمدن
فتنه و شورش و بیانی اندر میان مردم از غیبه و عیارت
و اید و مانند آن و تغیر هوا و بارها و صعب و دل مشغولها
سرهم و جمل دلائل کند بر سرما و آمدن برف و باران و شایان
بیان و اندوه در دل جوانان و ضعف کار کوه گان و زنان و
خردمان و کس عطار و مرهم دلائل کند بر منازعت اندر
میان مردم و فضل و مشهور و آمدن بار و زیارت شدن سرما

و کس جمل دلائل کند بر قوت گرفتن کار اشراق و مشهور
یا قوت بر دوان و پاکان و حلاوت علامه ها و مشهوری
دلائل کند بر شایان اندر میان مردم و رجعت کردن بندگان
و ماضی زینها و میل سالی که در عطار و مشهوری دلائل
کند بر قوت اهل علم و منعت بازگانان و سعادت کسان
که بدو منسوب باشند و کس ماه و مشهوری دلائل کند بر شایان عوام
انسان و سکون فتن و ثابت شدن احوال روزگار بر
یک سیرت و مرهم دلائل کند بر عصر هوا و زیارت شدن
سرما و آمدن عطار و مرهم دلائل کند بر بید آمدن خلاف
میان مردم و زنان در بازارها و مرهم دلائل کند بر باران
کودکان و آب و خصوصیت میان مردم عطار و رجعت دلائل
کند بر سکون حال بازگانان و سکون کار اهل علم ماه و رجعت دلائل
کند بر شایان عوام انسان و موافقت میان زنان و خردمان
و کودکان ماه و عطار دلائل کند بر بارها و مختلف و تغیر هوا و
سکون کان صناعان و مشهوری و رجعت
در صورت دلائل کند بر قوت اشراق و خداوند سر حق و
مشهور شدن دوان و اهل فیه و تغیر سیرت عطار و جمل

دلائل کند بر سکون جانان ابر و شورش در باره و قوت گرفتن
زیارت شدن آنها و آمدن برف و باران و مرهم آمدن جانان
و دل مشغول مردم از رجعت و دلائل کند بر عصر هوا
و آمدن باران و دل مشغول اهل طرب و بید آمدن عطار و
رجعت دلائل کند بر آمدن غم و برف و تغیر هوا و دل مشغول
مردم و مشهوری دلائل کند بر اعتدال هوا و منازعت
میان اشراق و خلاف میان مردم نهی و مشهوری
دلائل کند بر قوت گرفتن اشراق و شایان در میان مردم
و فراخ نعمت و ترجیح گرفتن جاها و زینها عطار و مشهوری
دلائل کند بر قوت خداوند علم و سعادت اهل علم و
صناعان و سکون حال بازگانان و عصر هوا و آمدن برف
و باران و کس ماه و مشهوری دلائل کند بر سکون حال عامه و سلفی
مسافران و زیارت شدن آنها و جانور سالی و مشهوری و شایان
و امانت و راستی در میان مردم عطار و رجعت دلائل
کند بر سکون حال زنان و خردمان و موافقت زنان با مردان
و تغیر هوا و زیارت شدن سرما و آنها چشمها بر رجعت
و مرهم دلائل کند بر عصر هوا و خشکی و باران و باران

ماه و رجعت دلائل کند بر عصر هوا و باران و باران

بسیار از اینها عطار در وصف روح دلالیت کند بر خند و آشوب
و شور و شغل در باغ و آمدن برف و باران و بدی حال دیرین
و زبان مال بازنگاران و اعتدال هوا و بدی حال صنایعان و خوار و
فضل و قصومت در میان این که مایه و زهد دلالیت کند بر
سکون حال عامه و زیارت مشایخ معاش و بسیار
بکار و بر غایت مردم بی ادبی و غلبه مایه و عطار در دلالیت
بر سلاطین مسافران و غریب و بیگانه و عمارت مسافران عالم
عنه الله **فصل** این تاثیر که فراموشی پاک کند آینه در جمع
عشر قرن بعد این حالتها بیشتر در مشرق و آن نواحی بود و
اگر در این مفرق بعد این حالتها در حقیقت مغرب بود و این
ناجیست شمال و جنوب هر یک قیاس و در یک نگاه باید کرد
تا آن بی که اندر وی این قیاس باشد که ام شهر مستور
باشد این حالت شهر در آن شهرها باشد **فصل** در احکام
فراموشی کواکب و مقابله و ترمیم و تسدیس و تخلیص و
عشری و در چهل دلیل که در پیدا آمدن کارها بر یک و معلول
در پیشه را بکند و معلول نوبت شد و در جمع مشایخ و در چهل
دلیل که در پیدا آمدن خوار و بدینها و کارهای که آن باخود

مقاله

مقابل و مشایخ و در چهل دلالیت کند بر جور سلطان و ستم خانان
و زدن و بلا و قصومت تخلیص و ترمیم و تسدیس و تخلیص و
دلالیت کند بر پیدا آمدن غمها و جهل و قوت اهل صلاح
و از زانی نوحها و روان بازار و مایه و در چهل دلالیت
کند بر بلا و فتنه و بیارها و قوت در زدن و اهل و کار و جور
و ستم سلطان و جنبش و شکر و صبر و در چهل دلالیت
موسط السعایه و در چهل دلیل که در پیدا آمدن کارها بر یک و معلول
بجست از رخ باشد و از این شهر و در چهل دلالیت
باشد و اگر قول در معنی باشد و در چهل دلالیت
و اگر بنهم و سیم باشد و مسافران باشد و جایگاههای
عبادت و مساجد را و بدان کند و الله اعلم و قوت سلطان
و در چهل دلالیت کند بر پیدا آمدن کارها بر یک و معلول
و فراخی نعمت و در چهل دلالیت کند بر پیدا آمدن کارها بر یک و معلول
و دلیل که در پیدا آمدن کارها بر یک و معلول
باشد و در چهل دلالیت کند بر پیدا آمدن کارها بر یک و معلول
بد و اندر آید و از خود جلوس و جایگاههای
بگذرد و زهر و عین که در پیدا آمدن کارها بر یک و معلول

تخلیص باشد باز چهل دلیل که در پیدا آمدن کارها بر یک و معلول
افندگیان زنان و شهران و در چهل دلالیت کند بر پیدا آمدن کارها بر یک و معلول
در رخ افکندن و جادوی کردن و موضوع و افعال بد و وافسوس
و عله و نماند و بدینها و معلول و در چهل دلالیت کند بر پیدا آمدن کارها بر یک و معلول
که آن کارها و در چهل دلالیت کند بر پیدا آمدن کارها بر یک و معلول
و در چهل دلالیت کند بر پیدا آمدن کارها بر یک و معلول
ملکی از چنان بکند و در چهل دلالیت کند بر پیدا آمدن کارها بر یک و معلول
دلالیت کند که محسن و در چهل دلالیت کند بر پیدا آمدن کارها بر یک و معلول
و بی دنیا و قوت و در چهل دلالیت کند بر پیدا آمدن کارها بر یک و معلول
کند که عله و در چهل دلالیت کند بر پیدا آمدن کارها بر یک و معلول
شود و کوش که خاله کرد و در چهل دلالیت کند بر پیدا آمدن کارها بر یک و معلول
کند بر بیاری چنان و در چهل دلالیت کند بر پیدا آمدن کارها بر یک و معلول
دلالیت کند بر بیاری چنان و در چهل دلالیت کند بر پیدا آمدن کارها بر یک و معلول
اندر میان مردم و در چهل دلالیت کند بر پیدا آمدن کارها بر یک و معلول
و فراخی طعام و در چهل دلالیت کند بر پیدا آمدن کارها بر یک و معلول
در پیشه و در چهل دلالیت کند بر پیدا آمدن کارها بر یک و معلول
متر دلالیت کند بر بیاری چنان و در چهل دلالیت کند بر پیدا آمدن کارها بر یک و معلول

تخلیص و مقابل باشد دلیل که در پیدا آمدن کارها بر یک و معلول
و در چهل دلالیت کند بر پیدا آمدن کارها بر یک و معلول
دانش و معلول و در چهل دلالیت کند بر پیدا آمدن کارها بر یک و معلول
دلالیت کند بر ضعیف حال ترکان و در چهل دلالیت کند بر پیدا آمدن کارها بر یک و معلول
خشنکی و در چهل دلالیت کند بر پیدا آمدن کارها بر یک و معلول
زنان و فقور و رسوایی کارها و در چهل دلالیت کند بر پیدا آمدن کارها بر یک و معلول
عطار و در چهل دلالیت کند بر پیدا آمدن کارها بر یک و معلول
از مردم و در چهل دلالیت کند بر پیدا آمدن کارها بر یک و معلول
و قوت اصل و در چهل دلالیت کند بر پیدا آمدن کارها بر یک و معلول
و زهد و دلالیت کند بر پیدا آمدن کارها بر یک و معلول
و آسایش و در چهل دلالیت کند بر پیدا آمدن کارها بر یک و معلول
عطار و در چهل دلالیت کند بر پیدا آمدن کارها بر یک و معلول
و در چهل دلالیت کند بر پیدا آمدن کارها بر یک و معلول
مش که شود و در چهل دلالیت کند بر پیدا آمدن کارها بر یک و معلول
نیر عات زنان و در چهل دلالیت کند بر پیدا آمدن کارها بر یک و معلول
و تسدیس و در چهل دلالیت کند بر پیدا آمدن کارها بر یک و معلول
مش و در چهل دلالیت کند بر پیدا آمدن کارها بر یک و معلول

کاران و مواعیل معاخذ منوی و درج دلائل کند و چون سلطان
و حکامان و قضایان و خصوصیتها میان بزرگان و کفرار
شدن بزرگان در دست ایشان و در زمان و استغنی و لاینها و بیم
بر اضطرار و ملل و سبب و است که بحاجت مشرف جمع آیند و برای
کعبه یا به از غارت و تاراج و بیارها بزرگان و بدید آمدن برینها
و گران طعام و مایافت و ستم سلطان و کس و سرخ و زحیل
دلائل کند بر آفتها و تشوینها و چوکت شکو و غرای مقام
عبادت تسلسل منیر و زحیل دلائل کند بر بدید آمدن محف
و با حق و میان امرا و سبب سالاران و موافقت میان
ایشان و رحم بر ایشان بر رعیت و ترتیب یافتن کشاورزی
و عادت کردن حصارها و عهد و میثاق میان بزرگان و
عداوت از میان بر خواستن و تغییر عواید و سرخ و زحیل
دلائل کند بر خیر و بر خیر و بدی حال لشکریان و غلبه در دست
و عیاران و بدید آمدن خوار و متعجب بودن پیران و بزرگان
در کارها و رنج مشایخ و کاسدین بازارها و کس شدن ابا و
کوه کاهلیدن زنان و غلبه دشمنان و بیاری و رنجوری
از کسب سیاه و عصبه و ابله و تب کس و تمثیل و سرخ و زحیل

دلائل کند بر یوسن الفها و امانتها و کفرار شدن اهل شهر
و شورش اهل سلاح و کس شدن فتنه و ستمهای
بابها و غارتها و قرب و بافتن شرف و منقبت امرا و سبب مال و
از مالشان و جمع شدن اهل عین و بخت و فتنه برای آن
مقام و درج و زحیل دلائل کند بر استغنی میان ملوک و بزرگان
و ملوک و غریب و بیچاره و نرسیدن مالشان بدان اقلایم که منسوب
بدین دوستانه باشد و ملوک و ملوک و رنج مشایخ و رعایا
از فریب شدن لشکرها و تعصب میان مردم عوام و جور
و ستم از سلطان و کس عللها و شرف ستمها و خشک بوقت
خویش و خصوصیت میان ملوک و کفرار و مخالفان تسلسل
احبار و زحیل دلائل کند بر ترتیب یافتن اکابر و شرف
از ملوک و بر خواستن جور و ستم از رعیت و شایع این
طالبه و بعضی مال و ملکیها از دست رفتن با جداوندن سر
و رحم و شفقت ملوک بر رعیت و مقامها و پیران روی با پادانی
آرد و ندانست حال اهل کعبه یا به باشد و صلح میان ایشان
ترس و اما زحیل دلائل کند بر خشم گرفتن ملوک بر رعیت
و مشایخ و دعا بین و دل و دل و خول بزرگان و ساختن انت و جوب

و دلشکرها و بازداشتن و ستم در میان ملوک بر رعیت
و دست بین و رعیت و کس و سبب و کفرار و وقت خویش
و امانت زلزله در بعضی مواضع شکایت احبار و زحیل دلائل
کند بر تعصب مشایخ و در حقیر و رعایا از ملوک و امانت
ضیاع و املاک و شفقت و ترتیب ملوک بر رعایا و صلح افراد
میان بزرگان و امانت حصارها و بدید آمدن رعیت و بدقت
در وقت خویش و مشایخ و زحیل دلائل کند بر خصوصیت
میان ملوک و بزرگان و کسرت و لاینها و بدید آمدن دشمنان
و جنگ و فتنه در میان مردم و خاصه در کوه یا به و جور و
ستم و غارت و مخالفت میان مردم و فتنه و حال
بزرگان و فتنه و بزرگان بازارها و متغیر و زحیل دلائل کند بر امراء
مخالفت و رنج زمان جامه و با خوشی میان از وای و ستم جوانان
و مار وانی بازارها و ظلم و ستم کارس و ستم بوقت خود و
زلزله و بیاری کا و کس و فتنه و زحیل دلائل کند
بر خشک نبودن و ستم بوقت خویش و بدید خوشی و موافقت
میان زنان و شوهر و ملوک و حال عمار و ملوک و حال اهل
طرب و جویش مردم و مال خورد و بدقت و سنگار

ترس از هر و زحیل دلائل کند بر بیاری میان مردم و ملوک وانی
بازارها و دل و مشایخ و رعایا و در مشایخ و منافقت میان مردم
نسبت ترس و آمدن و بزرگان و بعضی عوام و آنست میوه و
از نفاق و ترس و خصوصیت میان زنان و شوهران
تسلط زحیل دلائل کند بر ستم رعیت و مشایخ و کس
کارها و روان بازارها و خوشی اهل طرب و آمدن ستم بوقت
خویش تسلسل عطار و زحیل دلائل کند بر آمد
شده رسولان و بزرگان و ستمهای مدتها و عطاها و نازکی
عهد و میثاق میان بزرگان و کس ایشان کارصانعان و مشایخ
و دهاقین و غریب و ملوک و زحیل حال اهل فضل و حکما و زحیل
و ملوک و حال کار ترس عطار و زحیل دلائل کند بر بدید شدن
اسرارها و بیرون کارصانعان و ستم بوقت خویش
دلائل کند بر بافتن در میان و خوشی دلی و الفت میان بزرگان
و ترتیب یافتن و کلاکت ایشان کارها و ستم میان و ستمها و
کس بوقت خویش تسلسل عطار و زحیل دلائل کند
بر بدید آمدن ترس و بیاری و رسولان طرا و ستم و فتنه کردن
و فتنه یا به و بوقت خویش و تعبیر و ستم

و مسافران و غیره شدن عطرها و بویهای خوش و اندک علم بالصواب
باین احکام اختلافات کویب در بروج انما عشر
اختلاف فصل در فصل اگر مشرب بادی باشد یا بوسند و حالات
کند بر فراخی سال و بیرون آمدن دشمن ملکی از ناحیه
خواسان یا از سبامان و یا از کرمان و اگر مریض بادی باشد
دلالت کند بر ماری بسیار و مملکت مردمان و قوت مردمان
لشکرها و اگر زهد بادی باشد یا بوسند او آفت داناان باشد
و اگر ماه بادی باشد یا بوسند او حال عوام الناس سخت بد
باشد و مملکت عوام و ماری بسیار باشد که خالی از سبب باشد
آفت بردها باشد و آفت کوسند نیز باشد اختلاف فصل در فصل
در نور اگر مشرب بادی باشد یا بوسند او مملکت مر جبری
و مملکت دانشمندان و ارتقا یافتن را بد باشد و اگر مریض بادی
باشد یا بوسند او مملکت چهار بایان باشد و قوت خرد نیز
و کرمای کرم باشد و اگر زهد بادی باشد یا بوسند او او و غیره
بسیار باشد و فلج حامله را بد باشد و اگر عطار بادی باشد
یا بوسند او بار و بار باشد و هوا خنک باشد و اخبار را جیف
سپار اخذ اگر ماه بادی باشد یا بوسند مملکت طعام باشد و با عا و

ا بردها باشد و بارها بد آمدن باشد اگر فصل نهان باشد
دلیل کند بر مملکت چهار بایان اختلاف فصل در فصل اگر مشرب
بادی باشد یا بوسند مملکت مردمان را بد باشد از نور را باز داشتند
و اگر مریض بادی باشد یا بوسند و کسی از مملکت کشته شود و قوت
بسیار باشد و قوت خردان و بی سربان باشد و اگر زهد
بادی باشد یا بوسند و مملکت زمان باشد و جنگ کردن و نا
سازگاری یا بشود نیز و اگر عطار بادی باشد یا بوسند مملکت
و جبران و محققان و خداوند بسیار باشد و اگر ماه بادی
باشد یا بوسند او فساد اندر میان عوام الناس و تنگی
طعام باشد و بارها و بار باشد و تمامی مملکت باشد و اگر خالی از سبب
باشد فساد نیز کند افند خداوند را دانش را بد باشد و
آنها که باشد و باران باشد اختلاف فصل در فصل اگر مشرب
بادی باشد یا بوسند و دلیل کند بر فراخی طعام و تنگی حال
اهل علم و مملکت اهل فساد باشد و قوت اهل صلاح و اگر مریض
بادی باشد یا بوسند و قوت اهل صلاح باشد و اگر مریض بادی
باشد یا بوسند و مملکت تشویش باشد و اگر زهد بادی باشد
دلیل بر بی حال باشد و مطربان و خداوند نیز طرب و اگر

عطرها بادی باشد یا بوسند او بی حال اهل علم باشد و ضلالت
و اهل علم و در میان و اگر ماه بادی باشد یا بوسند او بی حال عوام
الناس باشد و مسافران و ضلالت و اگر خالی از سبب
باشد نقصان کرم و نقصان آنها و خنک شدن چشمها باشد
اختلاف فصل در فصل اگر مشرب بادی باشد یا بوسند او مملکت
مملکت باشد و اگر مریض بادی باشد یا بوسند او مملکت چهار بایان
و اگر زهد بادی باشد یا بوسند او فساد اندر میان عوام الناس و تنگی
طعام باشد و اگر مریض بادی باشد یا بوسند او فساد اندر میان عوام الناس
شود اختلاف فصل در فصل اگر مشرب بادی باشد یا بوسند او مملکت
و بی مای حال دانشمندان باشد و اگر مریض بادی باشد یا بوسند او
رقت و قوت اهل فساد و اگر زهد بادی باشد یا بوسند او
فساد حال زمان باشد و اگر عطار بادی باشد یا بوسند او
فتنه باشد و اگر ماه بادی باشد یا بوسند او بی حال عوام
مسافران بود و اگر خالی از سبب باشد مملکت کوهکالی و بی حال
زمان چاه و قوت کرم و جو اختلاف فصل در فصل اگر مشرب
بادی باشد یا بوسند او مملکت مبارک باشد و نیز خفا و تنگی
ال لایان و در میان اگر مریض بادی باشد یا بوسند او بی حال

و اگر زهد بادی باشد یا بوسند او بی حال اهل علم باشد و ضلالت
و اهل علم و در میان و اگر ماه بادی باشد یا بوسند او بی حال عوام
الناس باشد و مسافران و ضلالت و اگر خالی از سبب
باشد نقصان کرم و نقصان آنها و خنک شدن چشمها باشد
اختلاف فصل در فصل اگر مشرب بادی باشد یا بوسند او مملکت
مملکت باشد و اگر مریض بادی باشد یا بوسند او مملکت چهار بایان
و اگر زهد بادی باشد یا بوسند او فساد اندر میان عوام الناس و تنگی
طعام باشد و اگر مریض بادی باشد یا بوسند او فساد اندر میان عوام الناس
شود اختلاف فصل در فصل اگر مشرب بادی باشد یا بوسند او مملکت
و بی مای حال دانشمندان باشد و اگر مریض بادی باشد یا بوسند او
رقت و قوت اهل فساد و اگر زهد بادی باشد یا بوسند او
فساد حال زمان باشد و اگر عطار بادی باشد یا بوسند او
فتنه باشد و اگر ماه بادی باشد یا بوسند او بی حال عوام
مسافران بود و اگر خالی از سبب باشد مملکت کوهکالی و بی حال
زمان چاه و قوت کرم و جو اختلاف فصل در فصل اگر مشرب
بادی باشد یا بوسند او مملکت مبارک باشد و نیز خفا و تنگی
ال لایان و در میان اگر مریض بادی باشد یا بوسند او بی حال

حالی است که باید اهل علم را بداند باشد اجتناف مشهوری
در این که در حال باوی باشد ماسوسه وی دلالت کند ملک
مشرف را بداند باشد و اگر مریض باوی باشد ماسوسه او افت
ملکان بود و مریض و مخاطره این و اگر زهره باوی باشد
نامتصل او دلالت کند مریض را که آن و مخاطره زنان و اگر
عطار در باوی باشد نامتصل احوال عطاران و صنایع آن به
باشد و خطه طمور و نویند و اگر ماه باوی باشد ماسوسه
او بدین حال باز را بان باشد و اگر حالی است که نقصان
جاریان باشد و بدین حال اهل علم باشد و مریض علم
اجتناف مشهوری در سبب که اگر در حال باوی باشد نامتصل
او در حال کران شود و اگر مریض باوی باشد نامتصل او دلالت
کند بر رها و قوت اهل فال و اگر مریض مدکان و اگر زهره باوی
باشد ماسوسه او مخاطره زنان و بدین حال اهل طب باشد
و اگر عطار در باوی نامتصل او باشد دلیل کند بر جنگ و خصومت
و مریض بسیار باشد و اگر ماه باوی باشد ماسوسه او فراخی
طعامها و مریضی حال بسیار و مریض و اگر حال است که
نقصان حال قضاة و ائمه و قضاة کار را در این وقت

مشهوری در مریض اگر در حال باوی باشد ماسوسه او دشمنی قوی
اندر چند مغرب بیرون آید و اگر مریض باوی باشد ماسوسه او
فتنه و جرب پیدا شود و اگر مریض و اگر زهره باوی باشد یا
سوسه او مریضی حال زبان و زبانگان باشد و بدین حال
عطار در باوی باشد و اگر ماه ماسوسه او باشد دلالت کند
که ماهها بسیار آید و علامت اندر عواصم آید و اگر حال است که
باشد که آنرا در جهان و مریض زبان باشد اجتناف مشهوری
در مغرب اگر در حال باوی باشد یا سوسه او مریضی سخت باشد
و اگر مریض باوی باشد یا سوسه او مریضی از رعنیت و مریض و غوغا
باشد و قوت اهل فال باشد و اگر زهره باوی باشد یا سوسه
او حال زبان بد باشد و مریض و مخاطره باشد زبانها و اگر
عطار در باوی باشد ماسوسه او ماهها بسیار باشد و حال
دوران و صنایع و مریض زبان بد باشد و اگر باوی باشد
ماسوسه او مریض عوام الناس بد باشد و اگر باوی باشد
ماسوسه او مریضی در قوس اگر در حال باوی باشد
نقصان اموال و اگر مریض

فقر و جرب بسیار باشد و اگر زهره باوی باشد ماسوسه او
مریضی در زبان باشد و مریض طعام و اگر عطار در باوی باشد
نامتصل او ماهها بسیار آید و حال عطار در باوی بد باشد
و اگر ماه ماسوسه او مریضی حال قوس باشد به ماه مریض باشد
و اگر مریض مریض بسیار بود اندر میان مردم و مریض و فراخی
باشد اجتناف مشهوری در حال اگر در حال باوی باشد ماسوسه
او دلالت کند که مریض و اگر مریض باوی باشد ماسوسه او
دلالت کند بر حرکت لشکرها و قوت لشکران و اگر زهره باوی
باشد ماسوسه او بسیار بسیار بار در و از تعاضات تنگ باشد
و اگر عطار در باوی باشد ماسوسه او اخبار را از جیب بسیار
آید و اگر مریض باوی باشد و اگر ماه باوی باشد ماسوسه او بارانها
بسیار بار و اگر حالی است که مریض بدین حال علم باشد و قوت
اهل فال و مریضی اجتناف مشهوری در حال اگر در حال باوی باشد
دلالت کند مریضی در قوت و قوت حال اهل علم و مریض
و اگر مریض باوی باشد ماسوسه او حال دشمنان
و آمدن مریض و اگر مریض و اگر مریض

وزد و حال عوام الناس بد باشد و اگر حالی است که مریض
و مریضی باشد و مریض را و مریض حال بد باشد اجتناف مشهوری
در حال اگر مریض باوی باشد ماسوسه او دلالت کند
بر آفت دانشمند و اگر مریض باوی باشد یا سوسه او
قوت اهل فال باشد و اگر زهره باوی باشد یا سوسه او
حال زبان بد باشد و اگر عطار در باوی باشد ماسوسه او حال
دوره مریضی دانشمند مریض باشد و اهل علم و اگر ماه باوی
باشد ماسوسه او حال عوام الناس و صنایع بد باشد
و مریض طعام باشد و اگر حالی است که مریض مریض حال مریض و
بالها و نقصان مریضها و مریضی حال اگر مریضی حال اهل
فال باشد اجتناف مشهوری در حال اگر مریضی باوی باشد
ماسوسه او دلالت بر فراخی طعام و مریض آمدن دشمنان
عظیم از اصفهان یا فارس و اگر مریض باوی باشد یا سوسه
او مریض بسیار باشد اندر مریض و اگر مریض باوی

او بارانها بسیار بار و آب چشمها زیادت شود و اگر حال خفیه
باشد سرگشته مانور آن آبی باشد احتمال مشهوری در جهل
اگر مشهوری در جهل سوزد و فزونی با او باشد دلالت کند که حال
مردم عوام الناس ملوکات و طعام فراخ شود و اگر مزاج
ماوی باشد بارانها بسیار باشد و زیاده از آنها و اگر زهره سوسه
وی باشد بدن حال زیان و ممان اینان باشد و اگر عطارها
وی باشد با سوسه او بدین حال در آن و عطارها و اگر زهره با وی
باشد با سوسه او دلالت کند بر مکی حال ملوک و اشرف و
اگر خنای این بر باشد صلاح مومنان فارس و آن فلسطیه
باشد و الله احتمال مشهوری در بون جوان ماوی باشد با سوسه
او دلالت کند بر بدن حال عوام الناس و فقهها بخراسان و
کد اینها زخمها و اگر مزاج ماوی باشد با سوسه او دلالت کند که
دشمن ضعیف بیرون آید و اگر زهره با وی باشد با سوسه
او دلالت کند بر فراخ طعام و ملوک احوال مردم و عصاره
عطارها ماوی باشد با سوسه او دلالت کند که

خطی

